

verzoekers verschijnen vrijwillig

Aan het Gerecht in
Eerste Aanleg van
Curaçao
Afdeling E.J.

procedure ex artikel 3: 200a BW e.v

Geven eerbiedig te kennen:

1.Louis Eusebio Pietersz; 2.Epistola Robert Narciso; 3.Lydia Marina Obispo; 4. Ronald Antonio Pietersz; 5.Hubert Antonio Pietersz; verzoekers, allen wonende te Curaçao en ten deze domicilie kiezende op het adres Schottegatweg-Oost 191 ten kantore van de advocaten mrs. R.E.F.A. Bijkerk en L. da Costa Gomez, die verklaren door verzoekers ieder voor zich gemachtigd te zijn voor hen te occuperen en bepaaldelijk ook om dit verzoekschrift voor en namens hen te ondertekenen en in te dienen;

1. Bij testament van 31 juli 1809 heeft mevrouw Sybrecht van Uytrecht, weduwe van Wigboldus Rasveldt, onder meer de plantage genaamd Gato nagelaten aan haar vrijgegeven slaven. **(Prod. 1)**

2. In het testament van Sybrecht van Uytrecht staat:

.. Aan haar testatrices vrijgegevene slaven haar testatrices plantage genaamd Gato en haar testatrices loos & huisjes daar aan met begeerte dat zij dezelfde plantage, loos en huisjes niet zullen vermogen te verkopen, verhypotheker en of anders veraliëneren maar dat alles zullen moeten blijven voor hun en hunne kindskinderen in infinitum....

3. Een van deze vrijgegeven slaven is Helena Leonora ("Leentje/ Lena"). Overgelegd wordt kopie van haar vrijbrief. **(Prod. 2)**

Naast Leentje waren er 12 andere vrijgegeven slaven aan wie plantage Gato en "loos & huisjes" nagelaten is. **(Prod. 3)**

4. Sybrecht van Uytrecht is overleden in het jaar 1811.

5. Verzoekers stammen allen af van Leentje. Overgelegd wordt een verklaring van afstamming en het relevante deel van de stamboom van Leentje. **(Prod. 4 en 5)**
Verder worden voor de goede orde een aantal aanvullende stukken overgelegd waaruit blijkt dat Leentje inderdaad een van de vrijgegeven slaven is en dat verzoekers haar afstammelingen zijn. **(Prod. 6 t/m 12)**

6. Naast plantage "Gato", vallen onder de boedel ook de percelen Ferdinandstraat nummers 33,35,37,39,41,43,45 en 47. **(Prod. 13)** In het testament wordt niet over deze percelen in de Ferdinandstraat gerept, maar wordt naast plantage Gato gesproken over: "Loos & huisjes". (Zie productie 1) Loos was een terrein in Otrobanda. Medio 19^e eeuw is dit terrein geruimd met de percelen in de Ferdinandstraat. **(Prod. 14)**
(Ten onrechte heeft het Kadaster overigens op een gegeven ogenblik mede deelgerechtigde Gerardo Ferero als rechthebbende ingeschreven met betrekking tot deze percelen. **(Prod. 15)** De betreffende percelen

behoren daarentegen nog steeds tot de onverdeelde boedel. Navraag bij het kadaster heeft overigens ook geleerd dat er geen notariële akte ten grondslag ligt aan de tenaamstelling van Ferero.)

7. Overgelegd worden de meetbrieven, kadastrale stukken, situatie tekeningen en ander stukken met betrekking tot plantage Gato en de percelen in de Ferdinandstraat. (**Prod. 16 a t/m f**)
8. Naast plantage Gato en de hiervoor aangeduide percelen in de Ferdinandstraat zijn er geen andere (onroerende) zaken die tot de erfenis van Leentje en de andere vrijgelaten slaven van Sybrecht van Uytrecht behoren.
9. Op dit moment zijn er waarschijnlijk duizenden nazaten van de ‘vrijgegeven slaven, die allemaal deelgerechtigd zijn, waaronder de families Pietersz en Ferero. Een groot deel van de nazaten is niet traceerbaar, waaronder bijvoorbeeld de (mogelijke) nazaten van de overige twaalf ‘vrijgegeven slaven’. Slechts de nazaten van Leentje zijn deels achterhaald kunnen worden.
10. Over het beheer en de eigendom van plantage Gato zijn de afgelopen jaren vele rechtszaken gevoerd tussen een aantal deelgerechtigden Pietersz enerzijds en een aantal deelgerechtigden Ferero anderzijds. Ondanks al deze rechtszaken is geen enkel dispuut tussen hen opgelost, noch hebben deze rechtszaken tot enige verdeling van de boedel geleid.

Op dit moment behoort landgoed Gato, evenals de percelen in de Ferdinandstraat, tot de onverdeelde boedel van Leentje (en van de overige vrijgelaten slaven).

11. Onderhavige boedel kwalificeert als een ‘langdurig onverdeelde boedel’ in de zin van artikel 3: 200 a e.v. waarbij niet alle deelgenoten kunnen worden opgespoord.
12. Ingevolge deze wetgeving kan de rechter de zaak, of althans een deel daarvan, in eigendom toekennen aan de gebruiker(s). Onder gebruikers worden niet alleen verstaan personen die de onroerende zaak in gebruik hebben maar ook personen ten aanzien van wie aanwijzingen bestaan dat zij deelgenoten zijn. De rechter houdt hierbij rekening met de band die zij hebben en de mate van vermoedelijke verwantschap met de oorspronkelijke eigenaar. (Zie artikel 3: 220 b BW.)

Inzet van deze procedure is toekenning van de eigendom van de onroerende zaken ex artikel 3: 200 a e.v.

13. Alle verzoekers zijn deelgenoot in de boedel, nu zij afstammen van Leentje, een van de vrijgegeven slaven van Sybrecht van Uytrecht.
14. Leden van de familie Pietersz wonen al sinds jaar en dag op Gato. Niemand van de familie Ferero heeft daarentegen ooit op Gato gewoond. Terzijde wordt overigens opgemerkt dat de familie Ferero deelgenoot in de boedel geworden is doordat jaren gelden een Ferero - niet zijnde een (voormalige) slaaf - aangetrouwd is met een Pietersz. Het aandeel Pietersz in de onverdeelde boedel is (zeer waarschijnlijk) een veelvoud van het aandeel van de tak Ferero.

Dit zal toegelicht worden.

Leentje had 4 kinderen; Maria Cathalina, Maria Martha, Maria Olaria en Louis Reinard.

(Opmerking: in de overgelegde stamboom wordt slechts gerept over de 3 dochters en niet over Louis Reinard. Uit productie 6 volgt dat hij weldegelijk zoon van Leentje is. In het archief bevindt zich geen geboorteakte van Louis Reinard, wel zijn overlijdensakte. In de overlijdensakte van Louis Reinard staat echter abusievelijk dat zijn moeder heet: Maria Leonora, terwijl het had moeten zijn: Helena Leonora. Door deze omissie heeft Bureau Bevolking hem niet als kind van Leentje aangemerkt. Voor de beoordeling van onderhavige zaak is echter niet relevant of Louis Reinard nu wel of niet als kind van Leentje aangemerkt wordt. Waarschijnlijk heeft hij geen nazaten nu in het archief niets over hem te vinden is.)

Maria Martha had 2 kinderen, genaamd Phelipie Jacoba Pietersz en Pieter Bernardus. (Dat Pieter Bernardus kind van Maria Martha is blijkt ook uit productie 6; in de stamboom wordt hij echter niet als kind van Maria Martha vermeld omdat er geen geboorte-noch overlijdensakte van hem te vinden was. Of Pieter Bernardus nu wel of niet als kind van Maria Martha aangemerkt wordt is voor de beoordeling van onderhavige zaak echter niet relevant, daar verder helemaal niets over hem bekend is en hij dus bijvoorbeeld zeer waarschijnlijk ook geen nazaten heeft.)

Phelipie Pietersz had 1 kind, genaamd Fransisco Ealalio Pietersz. Deze had op zijn beurt 7 kinderen, waarvan de oudste, Felipi Benicio, in het verleden als 'Fiel di Gato' aangeduid werd. Een van deze kinderen (Herman Pieter Pietersz) is overleden op de leeftijd van zo'n anderhalf jaar.

De overige zes kinderen hebben allemaal nazaten en verzoekers vertegenwoordigen elk een van deze takken. (De zesde tak is niet vertegenwoordigd aangezien deze tak een en ander nog in beraad heeft. De verwachting is dat de zesde tak zich later zal aansluiten bij onderhavig verzoek.)

Het voorgaande leidt tot de (waarschijnlijke) conclusie dat verzoekers gezamenlijk uiteindelijk het volledige erfdeel van Maria Martha zullen vertegenwoordigen.

15. De situatie met betrekking tot Ferero is als volgt:

Maria Cathalina (een van de 3 dochters van Leentje, zus van Maria Martha) had 5 kinderen, waaronder Pieterella Pietersz (ook bekend als Antonia Pieterella en Pieterella). Een Ferero (volgens productie 6, genaamd: Martijn) is getrouwd met deze Pieterella en de huidige Ferero's die aanspraak maken op plantage Gato stammen van de Ferero af die getrouwd is met Pieterella.

Het voorgaande leidt tot de (aannemelijke) conclusie dat de tak Pietersz een aandeel in de boedel heeft dat een veelvoud bedraagt van het aandeel Ferero. Immers, verzoekers zijn gerechtigd tot het volledige deel van 1 van een van de dochters van Leentje, terwijl dat bij Ferero (hoogst waarschijnlijk) niet het geval is.

16. Bovendien is het zo dat de familie Pietersz ook sinds jaar en dag het beheer over Gato voert. (Dat begon zo'n 200 jaar geleden met William Pietersz terwijl het beheer door de familie opgevolgd werd >Phelipie Jacoba Pietersz>Fransisco Ealalio Pietersz>Felipe Benicio Pietersz>Louis Severo Pietersz/Louis Eusebio Pietersz e.a.)

Later wordt hier op teruggekomen.

17. Tot aan het jaar 1969 woonden alleen afstammelingen van de 'vrijgemaakte slaven Rasveldt' op Gato. Dit betrof leden van de families Pietersz, Navarro en Martina.

Vanaf het jaar 1969 heeft toenmalig beheerder **Felipi** Pietersz ("Fiel di Gato") percelen aan derden verhuurd die vervolgens zelf een huis op de gehuurde grond optrokken. (De oudste

huurders betaalden – en voor zover zij daar nog steeds wonen - Naf. 90,= tot Naf. 120,= per jaar aan grondhuur. De ‘nieuwe’ huurprijs is gebaseerd op Naf. 0,07 per m2 per jaar, oftewel steeds gaat het om relatief kleine bedragen.)

Dat Pietersz degene was die van het begin af aan verhuurde blijkt bijvoorbeeld uit diverse gevoerde juridische procedures. **(Prod. 17 a t/m e)**
Verder blijkt zulks uit de zogenaamde huurboekjes en huurcontracten en andere stukken.
(Prod. 18 a en b)

18. Dat de familie Pietersz het terrein Gato beheerde blijkt niet alleen uit het feit dat Pietersz van het begin af aan terreinen aan derden verhuurde, maar bijvoorbeeld ook uit het feit dat als de huurders water/electra aansluiting wilden hebben deze aanvraag steeds via Pietersz verliep. **(Prod. 19)** Verder wordt overgelegd een stuk van Kodela (rechtsvoorganger van Aqualectra) waaruit blijkt dat bijvoorbeeld aanvragen voor wat betreft de infrastructurele werkzaamheden deze ook via Pietersz verliepen. **(Prod. 20)** Overgelegd wordt een stuk waaruit blijkt dat Pietersz sinds eind jaren 60 van de vorige eeuw de grondbelasting voor Gato betaalde. **(Prod. 21)** Uit de onder productie 17 overgelegde meetbrief van het terrein van landgoed Gato uit het jaar 1974 blijkt dat de grenzen van het terrein door Pietersz aangewezen zijn. Bovendien heeft Pietersz ook steeds op geregelde basis de wegen van landgoed Gato onderhouden. Ook heeft Pietersz een straatnamenplan gemaakt en aan de overheid gepresenteerd. **(Prod. 21-a)**
19. Uit al het voorgaande blijkt al met al:
- dat de familie Pietersz (zeer waarschijnlijk) een aandeel in de onverdeelde boedel heeft dat een veelvoud is van het aandeel van Ferero;
 - dat de familie Pietersz onafgebroken op het terrein bij Gato gewoond heeft in tegenstelling tot Ferero;
 - dat de familie Pietersz bovendien sinds jaar en dag het beheer over het terrein uitoefende.
20. Sinds de jaren 80 van de vorige eeuw maakt Ferero (ook) aanspraak op Gato. Anderen dan de familie Pietersz en Ferero hebben tot op heden nimmer, in rechte dan wel anderszins, aanspraak gemaakt op landgoed Gato en/of op de percelen in de Ferdinandstraat.
21. Plantage Gato (meetbrief 250/1974) bestaat uit ‘Gato Abou’ en ‘Gato Ariba’.
- Gato Abou is nagenoeg geheel verkaveld en van infrastructuur voorzien. De oppervlakte van Gato Abou bedraagt 36,8 hectare. Gato Ariba is ruim 50 hectare groot en nagenoeg geheel onbebouwd, op een sportveldje en een geplaatste antenne, na. De familie Pietersz heeft verder toestemming gegeven aan een derde voor een tijdelijke varkenshouderij en ook is er op een beperkt deel wat zand en diabaas gestort. (Dit alles overigens zonder dat hier enige vergoeding voor in rekening gebracht, dan wel betaald wordt.)
22. Uit bijgaande stukken blijkt dat Ferero in het verleden percelen in de Ferdinandstraat van de boedel aan derden verhuurd heeft. **(Prod. 22)** Verzoekers hebben geen zicht op het reilen en zeilen van de panden in de Ferdinandstraat anders dan dat deze percelen er van buiten in slechte staat uitzien. Uit het feit dat Ferero de panden in de Ferdinandstraat op zijn naam gezet heeft (hoe dat mogelijk was, is verzoekers niet bekend) en uit het feit dat Ferero terzake ook huurovereenkomst(en) met derden afgesloten heeft, leiden verzoekers af dat

Ferero die panden in eigendom wil verkrijgen.

23. Verzoekers hebben de volgende boedelverdeling in gedachten.

Aan Ferero, dan wel aan andere gebruikers c.q. deelgerechtigden, worden de panden in de Ferdinandstraat toebedeeld.

Plantage Gato wordt conform bijgaande situatieschets in twee stukken gesplitst, Gato Abou en Gato Ariba. **(Prod. 23)**

Aan verzoekers wordt Gato Abou toebedeeld onder de voorwaarde dat vervolgens alle deelgenoten die daar wonen om niet hun perceel met woning toebedeeld kunnen krijgen. (Met dien verstande dat de opmetings- en overdrachtskosten etc. voor de verkrijgers zijn.)

Het betreft de percelen zoals weergegeven op bijgevoegde lijst. **(Prod. 24)**

Aan verzoekers wordt verder toebedeeld Gato Ariba onder voorwaarde dat dit terrein via een of meer gerenommeerde lokale makelaar(s) te koop aangeboden wordt waarbij verzoekers de helft van de (netto) verkoopopbrengst ten goede komt en de overige deelgenoten uit andere familietakken die zich in deze procedure voegen gezamenlijk de andere helft, zoals door het gerecht in deze procedure vast te stellen.

24. Op deze wijze wordt recht gedaan aan het feit dat de familie Pietersz sinds jaar en dag het beheer van landgoed Gato gedaan heeft, de familie Pietersz voor een relatief groot deel van de boedel gerechtigd is en bovendien sinds jaar en dag gebruik maakt van landgoed Gato als bewoners.

25. Verzoekers vertegenwoordigen ieder een staak van de familie Pietersz en zij hebben met de overige deelgerechtigden in de familie afgesproken dat ieder van de deelgerechtigden in de familie naar rato van hun erfdeel zal delen in de lasten en lusten van het aan hen toebedeelde. Ter bevestiging hiervan worden een groot aantal verklaringen overgelegd. **(Prod. 25)**

26. Overigens wordt opgemerkt dat verzoekers van mening zijn dat in casu het bepaalde in artikel 3: 200c BW – namelijk de verplichting om een voorstel te doen voor ontwikkeling van de zaak – in casu niet terzake is, nu de percelen in de Ferdinandstraat reeds bebouwd zijn; idem dito wat betreft Gato Abou. Voor wat betreft Gato Ariba is het de bedoeling dat dit stuk terrein aan een ontwikkelaar verkocht zal worden.

27. Aangezien niet met zekerheid vaststaat dat Ferero en of andere ‘gebruikers’ zich in deze procedure zullen voegen en aangezien bezwaarlijk zonder instemming een terrein aan iemand toebedeeld zal kunnen worden, verzoeken verzoekers vooralsnog om ook de percelen in de Ferdinandstraat aan hen toe te bedelen, behoudens voor zover zich in deze procedure andere ‘gebruikers’ in de zin van artikel 3: 200 e.v. BW zich voegen en aanspraak daarop maken.

28. In het testament van Sybrecht van Uytrecht is bij het nalaten aan haar vrijgegeven slaven opgenomen de clause: met begeerte dat zij dezelfde plantage, loos en huisjes niet zullen vermogen te verkopen, verhypotheceren of anders veraliëneren maar dat alles zullen moeten blijven voor hun en hunne kindskinderen in infinitum....

In verband met deze clause wordt voor de goede orde verwezen naar artikel 4: 45 lid 2 BW:

“Een voorwaarde of last die de strekking heeft de bevoegdheid tot vervreemding of bezwaring van goederen uit te sluiten, wordt voor niet geschreven gehouden.”

Oftewel, voor zover Sybrecht van Uytrecht een verbod tot vervreemding bedoeld heeft, is een dergelijk verbod niet rechtsgeldig.

WESHALVE het U EA moge behagen bij beschikking, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, de hiervoor bedoelde onroerende zaken aan verzoekers in gemeenschappelijk eigendom toe te delen, ieder voor een gelijk deel.

Kosten rechtens.

Curaçao, 15 februari 2017.

De gemachtigde,